

og igjennem en Forening synes de ikke heller at maatte faae det, hvorledes skulle de da faae mere Dagløn? Vil den ærede Minister da ikke lære Folk den Vej, de i saa Henseende skulle gaae? Hidtil dags har man troet, at der til Opnaaelsen af det omhandlede Diemed kun var een af 2 Veie at gaae, nemlig enten at henvende sig til Dyrigheden eller at sørge for sig selv. Er der imidlertid nogen Mellemvej, saa ønsker jeg at lære den at kende; thi det er det, som det dreier sig om i denne Sag, om Formaalet er lovligt eller ikke. Har Formaalet været lovligt, saa er ogsaa det, de have gjort, lovligt; har Formaalet været ulovligt, saa begynder Lovsmaalet at opstaae, jeg siger Lovsmaalet; thi jeg er overbevist om, at det ikke er noget Ulovligt; jeg er nemlig ikke enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Mourier), jeg troer, hans Fortolkning er aldeles ffæv, men det tør jeg jo ikke nærmere gaae ind paa. Mit Spørgsmaal, i Fortsættelse af det allerede reiste, bliver derfor kun: hvilken er den lovlige Vej, Muursvendene skulle gaae?

Formanden: Ja, dette Spørgsmaal om, hvilken der er den lovlige Vej for Muurslaugets Svende til at erholde høiere Betaling, troer jeg dog, at maatte erklære for, ikke at henhøre til den under Forhandling værende Forespørgsel og altsaa ikke her at behøve nogen Beparelse.

B. Christensen: Ja, jeg troer, at den ærede Justitsminister vilde have sparet os en Deel af de Banffeligheder, hvori vi her bevæge os, dersom han, i Anledning af denne Sag, til de Yttringer, han har fremsørt, havde føiet den Forsikkring, at han med stor Beredvillighed skulde, saasnart den omhandlede Sag var sluttet, lade sig forelægge dens samtlige Acter og derefter tage under Overveielse, deels hvorvidt de Paagjældende vare stæete en mod Grundloven stridende Uret, og deels hvorvidt der i dette Forhold laae en særdeles Opfordring til en explicativ Lov, som kunde stikke mod lignende Gjentagelser. Jeg tillader mig at ytre det Duffe, at den ærede Justitsminister bestemt vil udtale sig, om vi tør vente, at han paa denne Maade vil gjennemgaae Sagen, om hvilken han selv har sagt, at den

endnu ikke foreligger ham; det er jo fuldkommen klart, at et Forhold, som Nogle ville bedømme efter en mere end 50 Aar gammel Lovgivning, vi Andre efter den Forandring i Forholdet, som vor Grundlov har bragt tilstede, ikke kan andet end blive Gjenstand for megen Lov og megen Lovist. Jeg maa nu tilstaae, at det for mig fremstiller sig saaledes, som om den Fortolkning, den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn har villet gjøre gjældende fra Laugsforordningen af 21de Marts 1800, hverken, efterat Grundloven er udkommen, kan holde Stik eller i det foreliggende Tilfælde, hvor det staaer fast, at Magistraten har henviist Bedkommende til Dverveieskomstens Vej, Dverveiesernes Vej, kan komme i Betragtning. Det er ingen let Ting, hvorom her handles; det er en meget alvorlig Sag, dersom man efter Grundlovens Givelse maatte antage, at det stod i Politiets og Politikerettens Magt, i et Tilfælde som dette at holde frie og fædelige og anerkjendt vakkre Borgere — i det Mindste har man anerkjendt deres Færd som vakkere — i Arrest, og det bliver en Sag, som endnu faaer større Betydning, naar man gaaer det Skridt videre, som det forekommer mig den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn er gaaet. Han har nemlig yttret sig derhen, som om Laugsforordningen af 21de Marts 1800, der endnu ikke er ophævet, maatte medføre, at Muursvendene ikke kunde erklære, at de ikke mere vilde være Muursvende, at de ikke mere vilde arbejde i deres Profession, det vilde jo saa omtrent være det Samme som et Stavnssbaand, der maatte paahvile dem, og det forekommer mig, at om Sigt kan der ikke være Tale, efterat Grundloven er givet; men kan der ikke være Tale derom, da ligger det ogsaa klart, at Forpligtelsen og Ansvar for det ærede Justitsministerium bliver saameget mere forøget, dersom der ingen explicatoriske Love komme ud. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn har sagt, at vi skulle vogte os for, atter at give Anledning til, at lignende Misforstaaelser muligens maatte reise sig ifølge vore Forhandlinger her; ja, netop fordi vi ville undgaae Gjentagelser af flige Forhandlinger i en maafee større Maalestok, netop derfor er det, vi saa indtrængende anbefale